

In herinnering aan

Peter Hermans

* 25 juli 1953

† 5 september 2010

echtgenoot van

Frederica Hermans-Vermeulen

Lieve familie, beste vrienden, gewaardeerde collega's,

Als dit wordt voorgelezen ben ik er niet meer!

Gevochten als een stier, aan alle onderzoeken en behandelingen meegewerkt, verschillende ziekenhuizen bezocht, het kon allemaal niet op.

Maar helaas, alle energie is verbruikt "d'r Blech ist leegh".

Ik heb dit laatste gevecht niet kunnen winnen. Heel jammer, ik met Frederica hadden nog zoveel plannen, helaas je zult het nu zonder mij moeten doen. Zorg dragen voor onze dochters en kleinkinderen.

Toch niet getreurd, iedereen kende mijn gedachten over doodgaan.

Peter heeft in zijn jonge jaren wegens longproblemen in Davos gewoond. Na 4 jaar is hij teruggekeerd naar Nederland om vervolgens aan de opleiding verpleegkundige te beginnen. Na deze opleiding met succes te hebben afgerond, is Peter gaan werken op de eerste hulp in het oude ziekenhuis van Kerkrade, ambulance, gipsverbandmeester etc. etc.

Peter heeft zich ook veel ingezet voor vele verenigingen.

Met Frederica heeft hij altijd samen lief en leed gedeeld. De kinderen en kleinkinderen waren Peter zijn trots en zijn leven.

Papa stond voor iedereen klaar, met name voor de mensen die het minder goed hadden dan hijzelf.

Hij genoot met volle teugen als Deveny bleef slapen. Deveny sliep altijd naast opa. (Dev & opa; twee handen op één buik).

Papa verbaasde zich elke keer weer hoeveel Sten op hem leek. Zelfs "d'r sjloek" is precies zoals opa had. Als Veronique met Sten kwam zei papa: "daar heb je kleine Petertje".

Ook met Nils sprak hij vaak over de auto's, want Nils kende alle automerken, wat hij ongelofelijk vond voor een 3-jarige.

Met Caitlin deelde hij de waterijsjes. Hij verbaasde zich elke keer maar weer hoe actief en snel Caitlin met alles was, daar moest hij vaak om lachen.

Naast zijn gezin was zijn werk zijn lust en zijn leven. Binnen de MeanderGroep vervulde Peter zijn functie als facilitair manager alsof het zijn eigen bedrijf was.

Hij deed dit met een enorme passie en gedrevenheid. De indruk die Peter achterlaat is onuitwisbaar.

Het zal moeilijk zijn verder te moeten gaan zonder jou, maar we hebben geen andere keuze.

Je hebt nu geen pijn meer, laat dat een kleine troost zijn.

Rust nu maar uit.

Peter, papa, opa...bedankt voor alles....vaarwel.

De familie dankt u voor het door u betoonde medeleven en uw aanwezigheid bij de uitvaart.